

**ИЗДАНИЯ НА КНИГАТА
„ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ
НА СВЕТЛИНАТА”**

(1912 – 2012)

ОТ УЧИТЕЛЯ
ПЕТЪР К. ДЪНОВ,

НА БЪЛГАРСКИ
И ЧУЖДИ ЕЗИЦИ

Людмила Т. Димитрова

**ИЗДАНИЯ НА КНИГАТА
„ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ
НА СВЕТЛИНАТА”**

(1912 – 2012)

ОТ УЧИТЕЛЯ
ПЕТЪР К. ДЪНОВ

НА БЪЛГАРСКИ
И ЧУЖДИ ЕЗИЦИ

Людмила Т. Димитрова

Издателство
„БЯЛО БРАТСТВО“
София, 2026 г.

Благодаря на сестра Величка Драганова, Антоанета Крушевска, Елена Николова, Мария Кисова, Галя Герасимова, брат Михаил Левин и някои други за ценните им съвети и помощ в набавянето и предоставянето на екземпляри от „Завета на цветните лъчи на светлината” за това изследване.

София, август 2012 г.

@ Людмила Тодорова Димитрова, автор, 2012

@ ИЗДАНИЯ НА КНИГАТА

„ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ НА СВЕТЛИНАТА“
ОТ УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР К. ДЪНОВ,
НА БЪЛГАРСКИ И ЧУЖДИ ЕЗИЦИ
(1912 – 2012)

Издателство „Бяло Братство“, 2026 г.

ISBN 978-954-744-593-2

**ИЗДАНИЯ НА КНИГАТА
„ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ
НА СВЕТЛИНАТА”
ОТ УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР К. ДЪНОВ,
НА БЪЛГАРСКИ И ЧУЖДИ ЕЗИЦИ¹**

Людмила Т. Димитрова – библиограф

В библиографията има формални на пръв поглед характеристики като: автор, заглавие, година на издаване, цялостно оформление на книгата, вид на хартията, вид и големина на шрифта, размери на самата книга, брой на страниците, издател, печатница, илюстратор, мото, допуснати грешки и други белези, които позволяват на библиографа или библиофила да идентифицира всяко отделно издание, каквато цел в момента имаме.

За краткост ще назовавам „Завета на цветните лъчи на светлината” на Учителя Петър Дънов *Завет*.

Ще се спра по-обстойно върху първите две издания.

И така, да започнем с първото издание на „*Завета на цветните лъчи на светлината*” и неговата

¹ Докладът е представен на живо на 01.09.2012 г. в с. Арбанаси, Великотърновско, по повод 100 г. от първото му издание през 1912 г. По обективни причини, в известна степен, той се различава от доклада във вече отпечатания за събитието сборник „Методът на цветните лъчи на Светлината. Текстовете от юбилейната научна конференция.“ Арбанаси, 31 август – 1 септември 2012. Варна, 2012, с. 129-138.

предистория. Податки за отделни мисли и търсения в посока влиянието на цветовете върху духовното състояние на човека има в кореспонденцията на Учителя Петър Дънов и в личните му бележници от края на 19. и началото на 20. век. Може би именно в навечерието на Балканската война през 1912 г. той решава, че е дошло време всичко обмисляно през годините да събере в едно.

На 6. юни 1912 година Петър К. Дънов в писмо до Елена Иларионова в Търново ѝ съобщава: „Аз ще тръгна скоро от София”. И най-вероятно в средата на същия месец юни, а не през месец май, Учителя Петър К. Дънов пристига в село Арбанаси, Търновско. Там около два месеца работи върху Библията и съставя по нея окончателния текст на „*Завета на цветните лъчи на светлината*“. На 15. август същата година, денят на Успение Богородично, започва поредният Събор на Веригата в Търново (продължил до 21. август включително). На този ден Учителя чете на присъстващите части от току-що завършения *Завет* и им обяснява употребата „на цветните лъчи на светлината за духовното повдигане и усъвършенстване в Пътя Господен”.

Той се завръща в София може би към края на месец август. На 15. септември 1912 година пише отново до Елена Иларионова в Търново: „Аз завърших бележките си”. Тези думи говорят, че до последния момент Учителя е нанасял още коректури и е изглаждал текста на *Завета*. От следващото изречение на същото писмо се разбира, че преди датата 15. септември 1912 година „материалът по цветовете е даден под печат”. Знаем, че за това се е погрижил известният софийски книгоиздател и книжар Димитър Голов – една изключително ерудирана личност.

Избрана е прекрасна плътна хартия в блед светложълт цвят със златни ръбчета. Корицата е твърда, облечена с фина тъмнокафява или тъмнорозова кожа. Върху нея със златно покритие са гравирани заглавието и над него – кълбо с криле, а под заглавието – Соломоновия печат, заобиколен от златни лъчи. Вляво от заглавието, вертикално върху обложката, от горе до долу е щампована винетка с лозови листа. Тя не е позлатена.

Корица, титулна страница и гръб на титулната страница на 1. изд. от 1912 г.

На вътрешната корица и на титулната страница е изписано заглавието на книгата, под него – нежна разделителна линия и в долния десен край – библиейски цитат от Посланието на Свети Павел към Галатяните, глава 5, стих 22. На гръба на титулната страница има мото, представено само с първите букви на думите, последвани от точки. То се разчита така: „Винаги ще съм предан раб на Господа Исуса Христа, Син Божий, 15. август, Търново, 1912“, като за годината са използвани цифровите стойности на буквите от старата кирилска азбука.

В споменатото по-горе писмо Учителя уверява Елена Иларионова, че „когато се свърши всичко“, тоест след като се отпечата *Завета*, тя и съпругът ѝ Константин Иларионов ще получат по един екземпляр за лична употреба като подарък от него.

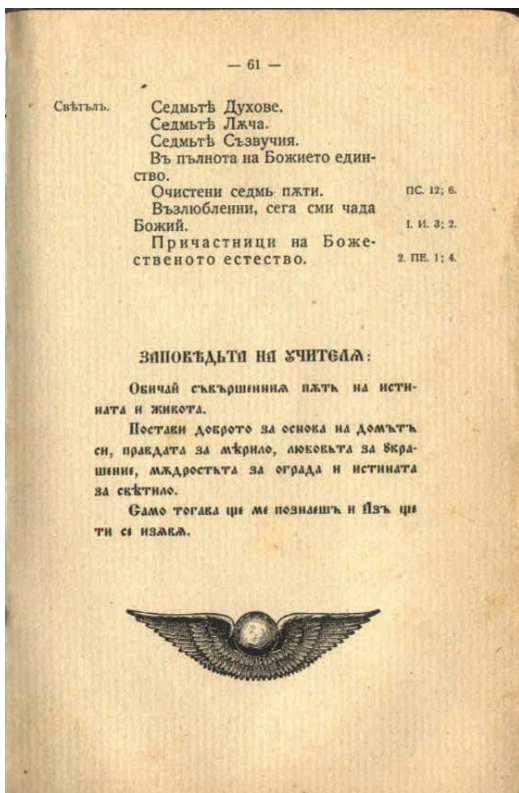
По спомените на брат Жечо Панайотов² „през 1912 г. са били отпечатани 500 екземпляра за около 500-600 лв.“. През 1945 г. той е видял тази бройка, отбелязана върху фактурата, издадена от Придворната печатница в София, където *Завета* е бил отпечатан. По това време тази печатница, като най-добрата в България, е обслужвала основно Двореца и Българските държавни институции.

Най-вероятно от късната есен на 1912 година Учителя започва да подарява на членове на Веригата екземпляри от книгата с негов личен автограф. Свещения си подпис Учителя лично е полагал на титулната страница, под заглавието, върху нежната разделителна линия. Изписан е с изключителна калиграфска прецизност и поражява с енигмата и изящество си. Ще допълня, че когато съм имала случаи да се докосна до оригинали на други документи, в които присъства свещеният подпис на Учителя, винаги ме е впечатлявало старателното му полагане и неговата вътрешна хармония и красота.

Текстът в корпуса на първото издание на *Завета* е разположен на 61 страници в 3 колони. В крайно лявата са упоменати цветовете и качествата, които развиват. В средата е разположен подбран от Библията текст, а в крайно дясната колона са цитирани съответните глави и стихове от нея. Определено графичната

2 В „Изгревът на Бялото Братство пее и свири, учи и живее“. Т.XV. София, Библ. Житен клас, 2002, с. 52.

постройка на *Завета* е твърде сложна. Сложна е и за възпроизвеждане. Книгата е шита, с биговани корици и снабдена с цветна лента за отбелязване на страниците. На последната страница, след края на *Завета*, се намира текстът, озаглавен „Заповедта на Учителя”. За да се отличи графично, текстът е оформен с друг шрифт и в получерен цвят.

Последната, 61-ва страница от *Завета*, със „Заповедта на Учителя“

Според същия спомен на Жечо Панайотов ново издание е осъществено през 1947 година, след кончината на Учителя Петър Дънов в края на 1944 г. Последователите на Учителя са се опитвали да преписват с печатни букви *Завета* – както навремето Учителя им е препоръчвал да преписват и носят със себе си Псалом 91 и Добрата молитва. Но сега това не е бил сполучлив опит заради обема и сложната конструкция на текста, за която вече споменах.

Затова, поради вътрешната духовна нужда на братята и сестрите от *Завета*, той е отпечатан в тираж 1000 броя в братската печатница „Житно зърно“ през 1947 г.

* * *

Характерно за изданията на *Завета* от 1912 и 1947 година е, че никъде не е обявено името на автора и съставителя, годината на отпечатване и цената. Липсата на информация за автора или съставителя, в случая името на Учителя, е довела до това, че в справочника на Националната библиотека „Кирил и Методий“, „Български книги. 1878-1944“, „Завета на цветните лъчи на светлината“ не е посочен като произведение на Учителя Петър К. Дънов. Фигурира като анонимно произведение, подредено според библиографските правила по азбучен ред според първата буква от заглавието, в случая – на буква „З“. Това бе малко отклонение, показващо как може да се изгуби ценна информация, когато се прекъсне връзката между автора и неговото произведение.

Да се върнем към изданието от 1947 година. Видимо е, че структурата на основния корпус на първото издание от 1912 година, което по-горе описвах, е старателно възпроизведена през 1947 година.

Затова на пръв поглед *Завета* от 1912 година и този от 1947 не се различават. Но разлики има! Основание за това твърдение ми дава направеният внимателен анализ на текста – огледах шрифта, интервалите, преносът на думи, вмъкването или пропускането на запетаи, допуснати грешки и др. Разликите са малко на брой, но красноречиви. Те потвърждават, че имаме издание не съвсем идентично на първото. Шрифтът е един и същ в най-голяма степен. Най-големи разлики има в заглавията на отделните глави. Първа разлика – в оригинала те са получерни и с точка накрая. Във второто издание заглавията са светли и без точка накрая. Втора отлика, много съществена, се наблюдава в две от заглавията. В оригинала имаме употреба на пълен член след предлог – Духът на животът (стр.12) и Плодът на духът (стр.60) (така е в Библията). Докато в новото издание от 1947 година според новия правопис това е избегнато и в заглавията е употребено непълно членуване на съществителното след предлога – Духът на живота и Плодът на духа.

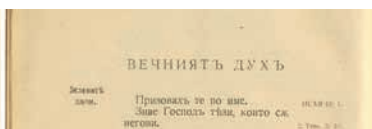
1912 г.

1947 г.

Разлика има и в изписването на заглавието на главата „Вечният дух”. В оригинала е „Вечниѣтъ дух”. Тоест, **говорим за редакция на текста.**

1912 г.

1947 г.

Още една видима разлика има и в шрифта на заглавието „Дървото на живота” – в двете издания шрифтът е различен.

Опорна точка за ограничаване на изданията са и допуснатите грешки, които в различните издания са различни. Между изданието от 1912 година и това от 1947 година откриваме няколко такива. Ще разгледам пропуските в екземпляра от 1947 година, които в това от 1912 г. не съществуват. Първо – почти е изпадалата цифрата 4 на страница 20 в съкращението Пс. 68:4, която в екземпляра от 1912 година е изключително ясно отпечатана. Друга особеност е набитата (т.е. по-черната на цвят) буква *c* на страница 30 в текста „Основанията Му са на светите гори”. Трета грешка е изпуснатата точка на стр.16 след съкращението Иеремия, глава 32; 27 стих. Четвърто – употребата на дълго тире на няколко места в 1947 година, докато в оригинала от 1912 година тирето е малко. Има вмъкнати запетаи на няколко места в екземпляра от 1947 г. и още няколко уж дребни, но показателни за изследователя разлики. Изводът е, че изданието от 1947 година в структурно и съдържателно отношение е идентично с оригинала от 1912 година, но с известна редакция на текста.

Голямата изненада за мен дойде, след като вече имах в ръцете си оригинал от 1912 г., но бях изпратила текста на статията си за сборника на конференцията за *Завета* (Арбанаси, 2012 г.). Оказа се, че корпусът на *Завета* от 1947 година е подвързан с 2 различни варианта на корицата и че това не са две отделни издания! До този извод стигнах, след като поставих пред себе си двете книжни тела, в тъмнорозово и в бежово, и започнах сравнение ред по ред, страница след страница. За разликите между 1912 и 1947 година вече говорих.

Установих пълна еднаквост между текста на корпуса на екземпляра с тъмнорозова хартиена обвивка и този със светлорозовата подвързия. Еднаквостта идваше най-вече от идентично променените заглавия и идентичните печатни грешки вътре в корпуса. Всичко това, което отличаваше изданието от 1912 от това от 1947 година, сега ми помагаше да затвърдя позицията си, че корпусът на розовия и бежовия *Завет* е идентичен, но разликата е в кориците. Тъй е, корпусът е бил разделен на две части, подвързани в различно време и затова отличаващи се по вида на кориците си. Това е особеността на второто издание на *Завета*. Факт, който ме накара отначало да го възприема погрешно като трето издание. Изводът бе, че преди 1947 година друго издание няма и че изданието от 1947 година е второто на *Завета*. Това е поправката, която внасям сега.

1947 г.

1947 г.

Интересното е, че за корицата на първо подвързаната част от тиража на второто издание на *Завѣта* от 1947 г. отново е използван златен варак. Явно това е станало веднага след отпечатването на корпуса на книгата с новозакупената от Братството печатна машина, докато Братството все още е разполагало с някакви средства. Заглавието върху корицата е идентично с това на оригинала от 1912 г. и винетката също е от лозови листа. Луксозната кожена обвивка, използвана за оригинала, сега е заменена от тъмнорозова хартиена обвивка, наподобяваща тъкан и залепена върху твърд картон. Гръбчето е в цвят охра и имитира кожа. Кориците са биговани. Книгата е шита. Хартията на корпуса не е така луксозна, но достатъчно добра. Текстът е върху 61 страници, както изданието от 1912 г.

Вторият вариант на корицата от 1947 година е различен. Корицата отново е хартиена и залепена на картон. Цветът е гълъбово-бежов, имитация на кожа.

Гръбчето е в наситен тъмнозелен или тъмносин цвят. Особеност на варианта е заглавието, което е изтеглено в крайно дясно на корицата. Друга отлика на корицата е, че заглавието и символите – кълбото с крилете и Соломоновия печат с лъчите наоколо, са в черен цвят, не са с варак. И трета отлика е самата винетка, която не е от лозови листа, както при първото издание от 1912 година и розовия вариант, а от акантови листа. Хартията на корпуса логично е същата, както при розовия вариант. Книгата е слобена с телбод. Изобщо, една доста по-евтина и скромна подвързия обгръща *Завета*. Вероятно тя е изготвена след национализацията на братската печатница през 1949 г., когато е останала само книговезницата. Същевременно след политическите промени от 1944 г. трудностите по доставяне на нужните за печат и подвързия материали в страната драстично са се увеличили не само за Братството, но особено за него.

В периода от 1947 година до политическите промени в България и цяла Източна Европа през 1989 година не намерих сведение у нас да се е печатало ново издание на „Завета на цветните лъчи на светлината”. За първи път това става през 1994 година. Подготвя го издателство „Сонита-5”. За първи път името на автора Петър Дънов – Учителя, присъства на корицата. За първи път *Завета* е придружен с обяснения за използването му. Изданието е на съвременен български език. Корицата е мека, силно оранжева. Книгата е в по-голям размер от оригинала – 20/13 см. Има 72 страници. На страница 2 е Програмата за приложение на „Цветните лъчи” по дни. На стр. 3 се намират кълбото с крилете, хексаграмата и кръста, а под тях са стиховете от Йоан и

от Посланието му към Римляните. На стр. 4 издателката Соня К. Иванова обявява, че изданието е посветено на 130-ата годишнина от рождението на Петър Дънов – Учителя. Следват „Обяснения и упътвания върху *Завета*, дадени от Учителя по време на Събора в Търново през 1912 година”, записани от Димитър Голов. От стр. 15 започва същинският текст на *Завета*. Поради големия интерес книгата е изчерпана бързо и през 1997 г. „Сонита-5” прави второ издание.

Първото издание на Издателство „Бяло Братство” е от 1999 година. Редакторът Димитър Калев е обогатил изданието с много приложения, които следват основния текст на *Завета* и могат да се видят в Библиографския списък в края на тази статия, включена в сборника на конференцията.

До 2012 г. издателство „Бяло Братство” е отпечатало 9 тиража от *Завета*, от които четири в джобен размер. Луксозните издания – девето и десето от 2012 година са юбилейни, посветени на 100-годишнината от първото отпечатване на „Завета на цветните лъчи на светлината”.

Повечето български и чужди издания се придържат към основен корпус от 61 страници, което показва желание да се следва неотлъчно първообразът на „Завета на цветните лъчи на светлината” от 1912 година. В днешните издания, пред или след основния текст, има няколко приложения. Едното от тях носи заглавието „Методът на цветните лъчи на светлината”. Това приложение, както вече споменах, е направено по протоколите на Димитър Голов, водени по време на Събора, състоял се в Търново през 1912 година.

Следващото *Приложение*, отново по стенографските бележки на Димитър Голов, обяснява реда за че-

тене на цветовете и съответните дни от седмицата – кога какво се чете, за да има най-положително въздействие върху душата и тялото на човека. Включва се и обяснението на Боян Боев „Как да се употребява книгата на Учителя „Завета на цветните лъчи на светлината“.

И така, според хронологията за периода от сто години – 1912-а до 2012 година, са излезли от печат **17** български издания. Четири от изданията са малоформатни, т.е. джобни, като първото е на ИК „Виделина“ на Стефан Кирлашев от 1999 г., с размер 10/7 см.

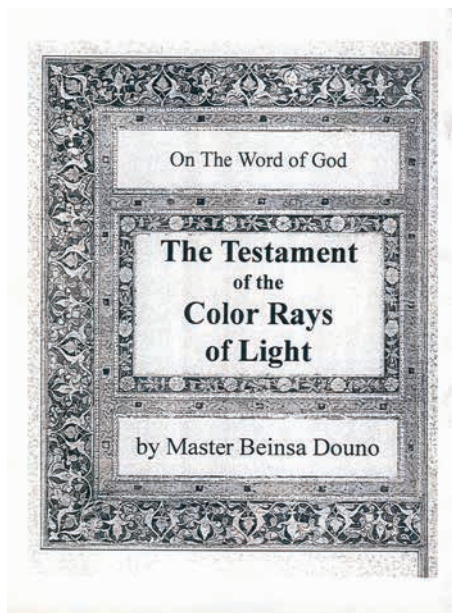
По отношение на изданията на *Завета* на чужди езици картината е следната: Регистрирала съм общо **5** чужди издания. Има преводи на английски, испански, немски, руски и гръцки езици.

С превода на френски език случаят е по-особен. Оливие Мартин развива своите идеи през 1989 г. под заглавие „Цветовете в търсене на просветление“, използвайки за основа книгата на Учителя Петър Дънов „Завета на цветните лъчи на светлината“ като повод да представи собствените си виждания. И не можем да го считаме за превод в истинския смисъл на думата. Има четири негови издания. Последното е от 2009 г.

Има издания, преведени от българи на чужди езици и отпечатани в България, например на английски, немски и испански езици. Немският и испанският превод са на издателство „Бяло Братство“, а английският – на издателство „Всемир“ на Мария Митовска, която го и превежда.

Мария Митовска отпечатва в САЩ и нейното второ издание на *Завета*.

Има още един превод на английски език. Той е на българката Ернестина Сталева, родена в 1914 г. и заминала си през 2005 г. Тя е живяла почти 30 години в САЩ и там е погребана. Преводът на „Завета на цветните лъчи на светлината” е осъществен от нея в Америка преди 1992 година. Включен е и портретът на Учителя от Цветана Щилянова. С помощта на една нейна приятелка американка *Завета* е графически оформен и отпечатан на много добър ксерокс във формат А4. Разпространявал се е като ксерокопие, подвързано като книга. Приготвени са може би над 20 копия.

***Завета* в превод на английски език
от Ернестина Сталева преди 1992 г.**

Преводът на гръцки език е направен от Козаманис Трендафилос. Осъществен е от издателство „Кибеа“ (София) през 2000 и 2001 година.

Това е, което бих могла засега накратко да кажа за книгата „Завета на цветните лъчи на светлината” от Учителя Петър Дънов, и нейните издания от библиографска гледна точка.

И бих добавила, че днес всеки, който по някакъв повод притежава екземпляр, подписан от Учителя, трябва да знае, че държи в ръката си изключително ценен уникат. Уникат по форма и съдържание, осветен от подписа на Учителя и подаден някога на получателя със специално благоговение.

**Библиографски списък
на изданията на книгата
„Завета на цветните лъчи на светлината”
на български и чужди езици**

**I. НА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК
(в хронологичен ред):**

1. Завета на цветните лъчи на светлината. [1. изд.]. [София, Царска придворна печ.], 1912. 61 с. 19 см. Тираж 500. Без цена.

В книгата името на автора и съставител Петър Константинов Дънов не е отбелязано.

На стар правопис.

Луксозно издание в тъмнокафява или в тъмна малиноворозова твърда кожена подвързия. С позлатен текст на корицата и позлатени ръбчета на страниците.

2. Завета на цветните лъчи на светлината. [2. изд. София, печ. Житно зърно, 1947]. 61 с. 18 см. Тираж 1000. Без цена.

В книгата името на автора и съставител Петър Константинов Дънов не е отбелязано.

1. изд. 1912 г. София, Царска придворна печ.

На стар правопис.

Издание с твърди корици, облепено с хартия, имитираща плат или кожа, в тъмноорозов или свет-

лобежов цвят.

3. Дънов, Петър – Учителя. Завета на цветните лъчи на светлината. [3. изд.]. София, Сонита, печ. График Агат, 1994. 72 с. с прил. 20/13 см. Без тираж. 70 лв.

В кн. отпечатано 1. изд. [за изд. Сонита]

1. изд. 1912 г. София, Царска придворна печ.

На нов правопис.

Корици меки, в силно оранжев цвят. Размер по-голям от 1. изд. 1912 г.

4. Дънов, Петър – Учителя. Завета на цветните лъчи на светлината. [4. изд.]. София, Сонита, печ. Дилмар, 1997. 72 с. с прил. 20/13 см. Без тираж. Без цена.

Кн. е [2. изд. за изд. Сонита].

1. изд. 1912 г. София, Царска придворна печ.

На нов правопис.

Корици меки, в силно оранжев цвят. Размер по-голям от 1. изд. 1912 г.

5. Дънов, Петър – Учителя. Завета на цветните лъчи на светлината. [5. изд. София], ИК Виделина [на Стефан Кирлашев, 1999]. 61 с., XII с. прил. 10/7 см. Без тираж. Без цена.

Авторът Петър К. Дънов, назован Учителя, посочен на с. XII в прил.

1. изд. 1912 г. София, Царска придворна печ.

На стар правопис.

Приложението „Обяснения и упътвания” е отделна самостоятелна вложка.

Книгата е първото малоформатно (джобно) издание. С твърди виненочервени корици.

6. Дънов, Петър К. Завета на цветните лъчи на светлината. [6. изд.]. Ред. Димитър Калев. София, Бяло Братство, 1999. 92 с. (61, 31 с. прил.). 19 см. Без тираж. Без цена.

ISBN 954-8091-62-3 (Подв.)

В кн. авт. Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов) посочен в библиографското каре.

Беинса Дуно – духовно име на Петър Константинов Дънов.

В кн. отпечатано 5. изд.

1. изд. 1912 г. София, Царска придворна печ.

Съдържа и: Методът на цветните лъчи на светлината. Резюме на съборните беседи, държани от Учителя от 15. до 18. авг. 1912 г. в гр. Велико Търново, по протоколи на брат Димитър Голов, с. 64 – 73; Как да се четат и употребяват стиховете от „Завета на цветните лъчи на светлината”. Записки на Димитър Голов, с. 74 – 76; Как да се употребява книгата на Учителя „Завета на цветните лъчи на светлината”. По материали на брат Боян Боев, с.77 – 79; Използвани съкръщения на заглавия на книги от Библията, с. 80 – 81; Азбучен показател на цветните лъчи и добродетелите, с. 82 – 85; Обяснителни бележки, с. 86 – 92.

На стар правопис.

Книгата е луксозна, с позлатен текст на корицата и тъмнокафяви твърди корици.

7. Дънов, Петър – Учителят. Завета на цветните лъчи на светлината. [7. изд.]. Редактор Никола Нанков. София, Културна асоциация „Беинса Дуно” и ИК Хелиопол, 2002. 80 с. с прил. 14/10 см. Без тираж. Без цена. ISBN 954-578-142-4

Съдържа и: Господнята молитва. с. 4. – Програма за приложение на „Цветните лъчи”, с. 5 – 6. – Обяснения и упътвания, дадени от Учителя върху „Завета на цветните лъчи на светлината” на събора на Бялото братство във В. Търново през 15 – 21август 1912 година, с. 7 – 20. – Учителът за буквите и словото, с. 78 – 80. – Добрата молитва - на 4-та корица.

1. изд. 1912 г. София, Царска придворна печ.
На стар правопис.

Издание с меки корици в светлосин цвят.

8. Дънов, Петър К. Завета на цветните лъчи на светлината. [8. изд.]. [София], Бяло Братство, печ. Образование и наука ЕАД, 2004. 92 с. (61, 31 с. прил.). 19 см. Без тираж. Без цена
ISBN954-744-042-X

В кн. авт. Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов) посочен в библиографското каре.

Беинса Дуно – духовно име на Петър Константинов Дънов.

В книгата отпечатано 6. изд.

1. изд. 1912 г. София, Царска придворна печ.

Съдържа и: Методът на цветните лъчи на светлината; Как да се четат и употребяват стиховете от „Завета на цветните лъчи на светлината“, по протоколи на Димитър Голов. Как да се употребява книгата на Учителя „Завета на цветните лъчи на светлината“, по бележки на Боян Боев. – Азб. показалец на Цветните лъчи и Добродетелите. – Обяснителни бележки.

На стар правопис.

Книгата е с тъмнокафяви твърди корици.

9. Дънов, Петър К. Завета на цветните лъчи на светлината. [9. изд.]. [София], Бяло Братство, печ. Образование и наука ЕАД, 2004. 92 с. (61, 31 с. прил.). 10/7 см. Без тираж. Без цена
ISBN954-744-042-X

В кн. авт. Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов) посочен в библиографското каре.

Беинса Дуно – духовно име на Петър Константинов Дънов.

В книгата отпечатано 6. изд.

1. изд. 1912 г. София, Царска придворна печ.

Съдържа и: Методът на цветните лъчи на светлината; Как да се четат и употребяват стиховете от „Завета на цветните лъчи на светлината“, по протоколи на Димитър Голов. Как да се употребява книгата на Учителя „Завета на цветните лъчи на светлината“, по бележки на Боян Боев. – Азб. показалец на Цветните лъчи и Добродетелите. – Обяснителни бележки.

На стар правопис.

Книгата е с тъмнокафяви твърди корици.

10. Дънов, Петър К. Завета на цветните лъчи на светлината. [10. изд.], подготвено по първото от 1912 г. София, Бяло Братство [Пловдив, печ. Автопринт], 2006. 92 с. (61, 31 с. прил.) 19/13 см. Без тираж. [10.00 лв.] ISBN: 954-744-110-1

Името на авт. Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов) отбелязано в библиогр. каре.

Беинса Дуно – духовно име на Петър Константинов Дънов.

В книгата отбелязано 7. изд.

1. изд. 1912 г. София, Царска придворна печ.

Съдържа и: Димитър Голов (по негови протоколи). Методът на цветните лъчи на светлината; Как да се четат и употребяват стиховете от „Завета на цветните лъчи на светлината“; Боян Боев. Как да се употребява книгата на Учителя „Завета на цветните лъчи на светлината“. – Азб. показалец на Цветните лъчи и Добродетелите.

На стар правопис.

11. Дънов, Петър К. Завета на цветните лъчи на светлината. [11. изд.], подготвено по първото от 1912 г. София, Бяло Братство [Пловдив, печ. Автопринт], 2006. 92 с. (61, 31 с. прил.) 10/7 см. Без тираж. ISBN: 954-744-110-1

Името на авт. Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов) отбелязано в библиогр. каре.

Беинса Дуно – духовно име на Петър Константинов Дънов.

В книгата отбелязано 7. изд.

1. изд. 1912 г. София, Царска придворна печ.

Съдържа и: Димитър Голов (по негови протоколи). Методът на цветните лъчи на светлината; Как да се четат и употребяват стиховете от „Завета на цветните лъчи на светлината“; Боян Боев. Как да се употребява книгата на Учителя „Завета на цветните лъчи на светлината“. – Азб. показалец на Цветните лъчи и Добродетелите.

На стар правопис.

12. Дънов, Петър К. Завета на цветните лъчи на светлината. [12. изд.], подготвено по първото от 1912 г. София, Бяло Братство [Пловдив, печ. Автопринт], 2006. 96 с. (61, 35 с. прил.). 10/7 см. Без тираж. [5.00 лв.] ISBN: 978-954-744-110-1

Името на авт. Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов) отбелязано в библиогр. каре.

Беинса Дуно – духовно име на Петър Константинов Дънов.

В кн. отпечатано 7. изд.

1. изд. 1912 г. София, Царска придворна печ.

Съдържа и: Димитър Голов (по негови протоколи). Методът на цветните лъчи на светлината; Как да се четат и употребяват стиховете от „Завета на цветните лъчи на светлината“; Боян Боев. Как да се употребява книгата на Учителя „Завета на цветните лъчи на светлината“. – Азб. показалец на Цветните лъчи и Добродетелите.

На стар правопис.

Малоформатно (джобно) издание. С твърди виеночервени корици.

13. Дънов, Петър К. Завета на цветните лъчи на светлината. [13. изд.], съставено по първото от 1912 г. София, Бяло Братство, 2009. 94 с. (61, 23 с. прил.). 19/13 см. Без тираж. 10.00 лв.

ISBN: 978-954-744-110-1

Името на авт. Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов) отбелязано в библиогр. каре.

Беинса Дуно – духовно име на Петър Константинов Дънов

В книгата отбелязано 8. изд.

1. изд. 1912 г. София, Царска придворна печ.

Съдържа и: Димитър Голов (по негови протоколи). Методът на цветните лъчи на светлината; Как да се четат и употребяват стиховете от „Завета на цветните лъчи на светлината“; Боян Боев. Как да се употребява книгата на Учителя „Завета на цветните лъчи на светлината“. – Азб. показалец на Цветните лъчи и Добродетелите. – Речник на остарели и чужди думи. – Обяснителни бележки.

На нов правопис.

С твърди виненочервени корици.

14. Завета на цветните лъчи на светлината. [14. изд.], съставено по първото от 1912 г. София, Бяло Братство, 2009. 94 с. (61, 23 с. прил.). 10/7 см. Без тираж. [5.00 лв.] ISBN: 978-954-744-110-1

Името на авт. Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов) отбелязано в библиогр. каре.

В книгата отбелязано 8. изд.

1. изд. 1912 г. София, Царска придворна печ.

Съдържа и: Димитър Голов (по негови протоколи). Методът на цветните лъчи на светлината; Как да се четат и употребяват стиховете от „Завета на цветните лъчи на светлината“; Боян Боев. Как да се употребява книгата на Учителя „Завета на цветните лъчи на светлината“. – Азб. показалец на Цветните лъчи и Добродетелите. – Речник на остарели и чужди думи. – Обяснителни бележки.

На нов правопис.

Малоформатно (джобно) издание. С твърди виненочервени корици.

15. Завета на цветните лъчи на светлината. [15. изд.], подготвено по първото издание от 1912 г. София, Бяло Братство, 2012. 96 с. (61, 35 с. прил.). 19/13 см. Без тираж. Без цена. ISBN: 978-954-744-160-6

Името на авт. отбелязано в библиогр. каре.

Учителя Беинса Дуно – духовно име на Петър Константинов Дънов.

В книгата отбелязано 9. изд.(юбилейно).

1. изд. 1912 г. София, Царска придворна печ.

Съдържа и: Димитър Голов (по негови протоколи). Методът на цветните лъчи на светлината; Как да се четат и употребяват стиховете от „Завета на цветните лъчи на светлината“; Боян Боев. Как да се употребява книгата на Учителя „Завета на цветните лъчи на светлината“. – Азб. показалец на Цветните лъчи и Добродетелите.

На стар правопис.

Луксозно издание. С твърда тъмнорозова корица с позлатен текст на нея и позлатени ръбове на страниците.

16. Завета на цветните лъчи на светлината. [16. изд.], подготвено по първото издание от 1912 г. София, Бяло Братство, 2012. 96 с. (61, 35 с. прил.). 10/7 см. Без тираж. 5 лв. ISBN: 978-954-744-160-6

Името на авт. Учителя Беинса Дуно (Петър Дънов) отбелязано в библиогр. каре

Учителя Беинса Дуно – духовно име на Петър Константинов Дънов

В книгата отбелязано 9. юбилейно изд.

Съдържа и: Методът на цветните лъчи на светлината; Как да се четат и употребяват стиховете от

„Завета на цветните лъчи на светлината” от Димитър Голов. Как да се употребява книгата на Учителя „Завета на цветните лъчи на светлината” от Боян Боев. – Използвани съкращения на заглавия на Книги от Библията. – Азб. показател на Цветните лъчи и Добродетелите. – Обяснителни бележки

На стар правопис.

Малоформатно (джобно) издание. С твърди ви-
неночервени корици.

17. Дънов, Петър – Учителя. Завета на цветните лъчи на светлината. [17. изд.], (съставено по първото от 1912 г.). София, Бяло Братство, 2012. 96 с. (61, 35 с. прил.). 15/11 см. Без тираж. 10 лв.

ISBN: 978-954-744-185-9

Името на авт. отбелязано в библиогр. каре.

В книгата отбелязано 10. изд.

1. изд. 1912 г. София, Царска придворна печ.

Съдържа и: Методът на цветните лъчи на светлината; Как да се четат и употребяват стиховете от „Завета на цветните лъчи на светлината” от Димитър Голов; Как да се употребява книгата на Учителя „Завета на цветните лъчи на светлината” от Боян Боев. – Използвани съкращения на заглавия на Книги от Библията. – Азб. показател на Цветните лъчи и Добродетелите. – Речник на остарели и чужди думи. – Обяснителни бележки.

На нов правопис.

Луксозно издание. С твърда тъмносилава корица с позлатен текст на нея и позлатени ръбове на страниците.

II. НА ЧУЖДИ ЕЗИЦИ (в азбучен ред):

НА АНГЛИЙСКИ ЕЗИК:

1. **The testament** of the Color Rays of Light by Master Beinsa Douno. Прев. на англ. Ernestina Staleva. USA, ок. 1991. 24 см. Тираж ок. 20-30. Безплатно.

Разпространявал се е като ксерокопие във формат А4. Няма официално книжно издание.

2. **The testament** of the Color Rays of Light. Прев. на англ. Marya Mitovska. Sofia, Vsemir, 1995

3. **The testament** of the Color Rays of Light by Master Beinsa Douno. Прев. на англ. Marya Mitovska. USA, 1997

НА ГРЪЦКИ ЕЗИК

1. **ZAVETA NA TSVETNINE TESTI NA SVETLINATA.** Μετάφραση Κοτζαμανησ τρ ιανταφυλλοσ (Превод Kotzamanis Triantafyllos). [Sofia], Κυβελη, Νοέμβριος 2000. Αριθμός σελίδων. 90 p. 21/14
ISBN 13 9789607486783

Συγγραφέας (Ελληνικά) (Автор) – Ντενοφ Ρεταρ (Дънов Петър); (ΝΤΟΥΝΟ ΜΠΕΙΝΣΑ – Дуно Беинса)

2. **Ηδιαθηκη** των χρωματιστων ακτινων του φωτοσ. [Sofia ?], Κυβελη, 2001.90 p. 21/14
ISBN: 9607486781

Συγγραφέας (Ελληνικά) (Автор) – Deunov Petar (Douno Beinsa)

НА ИСПАНСКИ ЕЗИК

1. **El testamento** de los rayos de colores de luz de Maestro Beinsa Duno – Pedro Danov. Trad. por Zornitza Ganeva (Bulgaria) e Jose de Jesus Saavedra Aceves (Mexico). 1. ed. Preparada conforme a la primera ed. bulgara de 1912. Sofia, ed. Bialo Bratstvo, 2011. 96 p. (61, anexos 63 – 90) ISBN 978-954-744-147-7

НА НЕМСКИ ЕЗИК

1. **Beinsa Douno**. Das testament der farbigen strahlen des lichten. Sofia, Verlag Bjalо Bratstvo, 2010. 108 Seiten (61, Anhang 45 Seiten). 19 cm. ISBN-978-954-744-130-9

НА РУСКИ ЕЗИК

Завет цветных лучей света от Учитель Беинса Дуно (Петр Дънов). Москва, издательская группа Слово Учителя, 2002. 156 с. (61, 94 с. прил). 18 см. Без тираж. Без цена.

Учителя Беинса Дуно – духовно име на Петър Константинов Дънов

Приложение к книге: Пояснение рекомендации и комментарии.

@ Людмила Тодорова Димитрова, автор, 2012

@ ИЗДАНИЯ НА КНИГАТА
„ЗАВЕТА НА ЦВЕТНИТЕ ЛЪЧИ
НА СВЕТЛИНАТА“
ОТ УЧИТЕЛЯ ПЕТЪР К. ДЪНОВ,
НА БЪЛГАРСКИ И ЧУЖДИ ЕЗИЦИ
(1912 – 2012)

Редактор: Стела Рускова
Предпечат: Ангел Иванов

Издателство „БЯЛО БРАТСТВО“, 2026

София, ул. „Ген. Щерю Атанасов“ 2
Тел: 0896 806 483

www.bialobratstvo.bg
www.beinsadouno.org
izdatelstvo.bratstvo@gmail.com